

LEHTIMÄEN OPISTON KEVÄTNASTA

NRO 114

Keväinen tervehdys Lehtimäen opistolta yhdistyksemme jäsenille!

Kevät tulee aina yhtä nopeasti ja yllättäen. Opistolla remontti on edennyt kevään aikana siihen vaiheeseen, että päätalon putkiremontti saadaan valmiiksi juuri ennen kesän virikekurssien alkua. Opiston juhlasalin ja soluasuntojen ulkopintojen maalaus on tarkoitus tehdä kesän aikana. Päätalon puolella ja soluasuntojen saniteettitiloissa jatketaan remonttia syksyllä.

Lehtimäen opistolla eletään 44 vuotta erityiskansanopiston merkeissä. Ensimmäiset vuosikymmenet on haettu asemaa kansanopistokentällä ja saatu opinpolkuja hiottua sellaiseen muotoon, että ne palvelevat erityistä tukea tarvitsevia nuoria ja aikuisia. On jälleen uuden aika. Tarvitaanko erityiskansanopistoa myös tulevina vuosikymmeninä? Löytyykö opistolle tukijoita, jotka kestävät rinnalla niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina? Valtion toimesta opiston asioita on tänä vuonna tarkasteltu perin pohjin käynnissä olevan Vapaan sivistystyön rakenne- ja rahoitusuudistuksen myötä. Keväällä saimme vieraita opistolle Opetushallituksesta, Opetusministeriöstä, Sosiaali- ja terveysministeriöstä sekä Kansanopistoyhdistyksestä. Kiertelimme opistolla vieraiden kanssa ja näimme opiskelijoita työn touhussa eri puolilla taloa. Tämä näky pysäyttää itseni aina uudestaan ja uskon, että se koskettaa myös vierailijoita. Jokainen päivä antaa meille mahdollisuuden oppia uutta. Voi sitä onnistumisen ja tekemisen riemua ja kukin omalla tyylillään!

Lehtimäen opisto on pieni ja erityinen, vaikka toimii toki koko valtakunnan tasolla. Valtavirrassa ja yhteiskunnan muutoksissa on tähän asti selvitty. Erityisyydessä on myös haasteensa. Pitäisi pystyä valtavirralla perustelemaan olemassaolonsa oikeutukset ja monet kuviot, jotka liittyvät rahoitukseen. Kuka on maksaja silloin, kun liikutaan rajapinnoilla? Voiko elinikäisen oppimisen oikeudelle lyödä hintalappua? Onko opiskelun järjestäminen mielekästä silloinkin, kun se vaatii onnistuakseen paljon erityisjärjestelyjä? Kipeitä kysymyksiä ja varmasti varsin tuttuja opiskelijoille ja heidän kotijoukoilleen. Elämä ja oppiminen ovat vaalimisen arvoisia, näin uskomme.

Opisto menetti pitkäaikaisen tukijansa ministeri Eino Uusitalon kevään aikana. Einon muisto elää vahvana niin henkilökunnan kuin opiskelijoidenkin mielissä. Einon toivomuksesta hänen muistotilinsä tuotto ohjataan opiskelijoiden vapaa-ajan tukemiseen – Eino siis ajatteli opiskelijoita lämmöllä viimeiseen asti. Kiitos Irmalle ja lähiomaisille opiston työn tukemisesta, yhteistyö jatkuu 😊

Oppiminen ei aina ole aktiivista tekemistä, vaan se vaatii myös aikaa ja kypsytelyä – kesäloma antaa siihen oivan mahdollisuuden. Oikein rentouttavaa ja hyvää kesää

toivotellen Eija Saarimaa, Lehtimäen opiston rehtori

Valokeilassa apulaisrehtori

Mikä on koko nimesi?

Virpi Johanna Lahti

Mistä sait kuulla että pääset Lehtimäelle apulaisrehtoriksi?

Rehtori Eija Saarimaa soitti minulle ja kertoi, että tulin valituksi tehtävään.

Oletko aikaisemmin halunnut apurehtoriksi?

En varsinaisesti ole ajatellut asiaa. Nyt vain tuli sopiva tilaisuus.

Mitkä olivat ensimmäiset tuntemuksesi, kun kuulit, että sinut valittiin vararehtoriksi?

Olin aluksi yllättänyt, sitten innostunut. Sitten iski paniikki ja piti tehdä valinta vanhan ja uuden työtehtävän välillä – pidin edellisestäkin työtehtävästäni hyvin paljon.

Pitääkö sinun tehdä työssä erityisiä tehtäviä?

Apulaisrehtorille on määritelty erilaisia työtehtäviä ja tehtävänkuva vielä tarkentuu. Apulaisrehtorin tehtäviin kuuluu mm. opetus, opetussuunnitelman teko, rehtorin sijaisena toimiminen ja muita tehtäviä.

Pitääkö sinulla olla joku todiste lappu apulaisrehtorin työstä?

Erlaisiin työtehtäviin vaaditaan tietynlaista soveltuvaa koulutusta ja työkokemusta. Tähänkin tehtävään oli määritelty soveltuva koulutus ja työkokemus.

Oletko aikaisemmin ollut rehtorin virassa?

En ole ollut.

Mikä sinua kiinnosti tulla apurehtoriksi Lehtimäelle?

Uudet haasteet, uusi ympäristö ja uudet ihmiset. Edellisessä työpaikassa ennätti vierähtää 17 vuotta, joten se ennätti tulla jo kovin tutuksi.

Oletko ollut aikaisemmin opettaja?

Olen ollut opettajana n. 20 vuotta.

Mikä on haastavampaa apulaisrehtorin työssä?

Tässä vaiheessa haastavinta on ollut talon tapoihin tutustuminen ja uusien käytäntöjen opettelu.

Minkälaisen kuvan olet saanut Lehtimäen opistosta?

Olen saanut oikein positiivisen kuvan opistosta. Opiskelijat ja koko henkilökunta vaikuttaa mukavalta.

Oletko tykännyt olla opistolla töissä?

Kyllä tosi paljon. Täällä on mukava meininki.

Onko sinulla lapsia?

Minulla on kolme lasta. Kaksi vanhinta on jo muuttanut pois kotoa. Nuorin on 13-vuotias ja hän menee syksyllä 7. luokalle.

Missä sinä asut?

Asun Seinäjoella.

Minkälainen talo sinulla on?

Omakotitalo, jossa on kolme kerrosta.

Tykkäätkö käydä lenkillä?

Kävelylenkeistä pidän – viimeksi eilen tein n. 12 kilometrin lenkin.

Mitä harrastat vapaa ajallasi?

Käsitöitä, piha- ja puutarhatöitä, valokuvausta sekä videointia ja editointia.

Onko sinulla lemmikkejä?

Tällä hetkellä ei ole lemmikkiä. Jouduimme syksyllä luopumaan rakkaasta Rocco-koirasta.

Oletko kissa vai koira-ihminen?

Tykkään molemmista, mutta ehkä vielä enemmän koirista.

Mitä tykkäät tehdä käsitöissä?

Pidän kaikenlaisista käsitöistä ja mielikäsityöt vaihtelevat. Tänä keväänä olen virkannut.

Mikä saa sinut hyvälle tuulelle?

Mukavat ihmiset ja onnistumiset.

Mikä on paras lukemasi kirja jonka olet lukenut?

Viime aikoina on tullut luettua vain opetukseen ja työhön liittyviä kirjoja.

Onko sinulla lempiruokaa?

Olen aikalailla kaikkiruokainen. Pidän tavallisesta kotiruuasta, mutta kyllä välillä pizzakin maistuu.

Tykkäätkö käydä elokuvissa?
Silloin tällöin tulee käytyä.

Mistä musiikista pidät?
Tilanteen ja tunteen mukaan monenlaisesta musiikista.

Tykkäätkö lasketella rinteissä? Muutaman kerran olen käynyt kokeilemassa ja ihan mukavalta laskettelu tuntui.

Tykkäätkö laulaa karaokea?
Pakko myöntää, etten ole koskaan kokeillut, joten en osaa sanoa.

Onko sinulla minkäläinen auto?
Minulla on musta Opel Astra GTC – pieni ja pippurinen.

Ketä ihaillet ja miksi?
On paljon ihmisiä, joita ihailen. Esimerkiksi oma äitini on suuresti ihailemani ihminen.

Jos joutuisit autiolla saarelle mitä / kenet ottaisit mukaan?
Jos useamman ihmisen saisin ottaa mukaani, niin koko perheen nappaisin joukkoon. Jos aivan yksin joutuisin autiolla saarelle, niin ilman muuta lankaa kilometrikaupalla ja virkkuukoukun ja puikkoja.

Minkälaisesta lomasta tykkäät?
Kesällä toimintalomasta, jolloin teen etupäässä piha- ja puutarhatöitä.

Mikä on lempivuodenaikasi?
Kaikissa vuodenaajoissa on oma viehätöksensä, mutta kyllä kesä taitaa olla mieluisin.

Toimittajakurssi kiittää ja toivottaa hyvää kesää Virpille!

Puhevammaistentulkkipalvelu

Toimin ohjaajana Lehtimäen erityiskansanopistossa. Työni ohessa olen opiskellut puhevammaisten tulkiksi. Tämän erikoisammattitutkinnon opiskelemisen on voinut yhdistää osittain entisiin ja nykyiseen työhöni. Valmistun tänä keväänä 2015. Haluan antaa kaikille mahdollisuuden kommunikointiin ja yhteiskunnalliseen osallistumiseen. Tarvittaessa voin kertoa aiheesta lisää ja auttaa hakemusten teossa.

Mitä tulkkaukspalvelu on?

Tulkkaukspalvelut on tarkoitettu Suomessa asuvalle henkilölle, jolla on

- kuulovamma tai
- kuulonäkövamma tai
- puhevamma

Tulkkaukspalvelun käyttö edellyttää myös, että tulkkaukspalvelun käyttäjä pystyy ilmaisemaan itseään tulkkauksen avulla ja hän käyttää jotain toimivaa kommunikointimenetelmää.

Puhevammaisella henkilöllä voi olla hankaluuksia

- puhumisessa
- kirjoittamisessa
- puheen ymmärtämisessä
- lukemisessa

Puhevammaisten tulkki tulkkaa henkilölle viestiä, jotta henkilö ymmärtää kuulemansa tai kirjoitetun tekstin.

Puhevammaisten tulkki tulkkaa tai selventää henkilön puhetta muille tai auttaa henkilön viestin kirjoittamisessa. Jokaisen asiakkaan tulkkaminen tapahtuu hänen omalla tavallaan kommunikoida.

Tulkki huolehtii kommunikoinnin apuvälineiden esilläolosta ja toimivuudesta sekä avustaa kommunikoinnin apuvälineen käytössä.

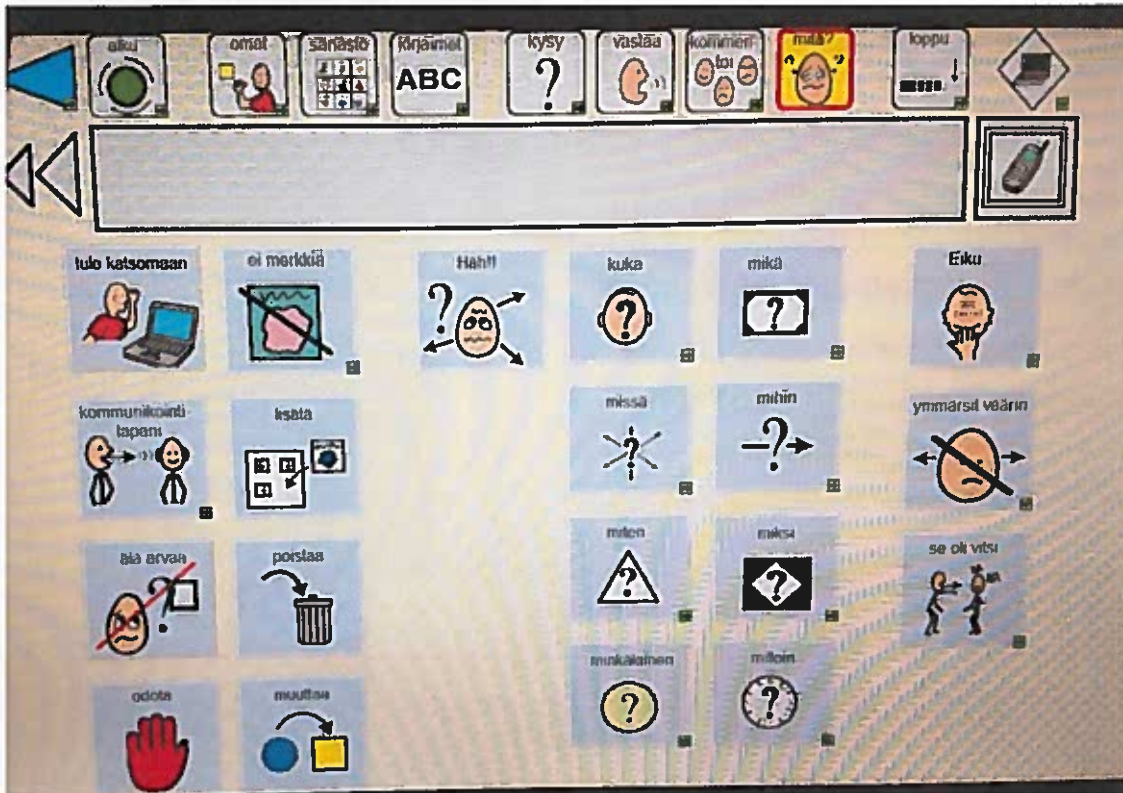
Tulkkaukspalvelua voi käyttää

- asioimiseen
(posti, pankki, virastot, parturi, kaupassa käynti jne.)
- postin lukemiseen
- kirjoittamisen avustamiseen
- lomakkeiden täyttämiseen ja niiden sisältöjen selventämiseen
- puhelintulkkaukseen
- etätulkkaukseen
- terveydenhuoltoon liittyviin tilanteisiin
- koulutustilaisuuksiin
- kursseihin osallistumiseen
- vapaa-ajan toimintoihin (esim. retket)
- harrastuksiin ja kulttuuritilaisuuksiin (liikunta, konsertit, teatteri jne.)
- juhlatilaisuuksiin
- työelämän asioiden hoitamiseen

- hengellisiin tilaisuuksiin
- opiskeluun (tarvitaan erillinen päätös)
- ulkomaan matkoihin (tarvitaan erillinen päätös)

Tulkkauspalvelun käyttö on asiakkaalle maksutonta ja helppoa. Oikeutta tulkkipalveluun haetaan yleensä kerran, jonka jälkeen päätös on voimassa toistaiseksi. Hakemuslomakkeet löytyvät KELA:n nettisivuilta ja kaikista Kelan toimistoista ja palvelupisteistä. Tulkkauspalveluun liittyvät hakemukset käsittelee Kelan Vammaisten tulkkauspalvelukeskus (VATU-keskus). Lisää tietoa tulkkipalvelusta saat mm. internetsivulta <http://www.kela.fi/vammaisten-tulkkauspalvelut>.

Kirjoittanut Anna-Mari Teivaanmäki

Kuvassa Taika – taulusto puhevammaisen ja tulkin kommunikoinnin työväline.

KEVÄT REMONTTI-UUTISIA

Kevään aikana remontti siirtyi Soluilta päärakennukseen. Luokkatiloista remontin alla on luokka 18, joka jaettiin kolmeen eri tilaan.

Suurimmaksi tilaksi jää käsityöluokka. Työkeskus tulee muuttamaan luokkatilaan heti alkusyksystä, kun tila saadaan kesän aikana kalustettua.

Toiseksi suurimmaksi tilaksi tulee Aistihuone. Aistihuone on melkein valmis, vain kalusteet puuttuvat, mutta tila on vielä hieman sotkuinen.

Huoneeseen saadaan kalusteet heinä-elokuun aikana ja sitten opiskelun alkaessa saamme ihailia valmista huonetta.

Kolmas ja pienin tila on jalkahoitajan viihtyisä huone, jossa saamme rentoutua meren rannassa palmujen katveessa.

Huoneen rakentaminen alkoi kun Jukka sahasi käytävän seinään huoneen oviaukon ja päättyi tapetin asentamiseen.

Toinen keväinen iso remonttikohde oli päärakennuksen vanhan osan käyttövesiputkien, eli putkien, mistä saamme juoma- ja peseytymisvetemme uusiminen.

Uudet putket tuotiin juhlasalin suunnasta katonrajassa, pitkää pääkäytävää pitkin melkein keittiön ovelle asti.

Välillä putket vedettiin käytävän yli, jotta joka luokkaan saatiin uudet putket.

Putkiremontti valmistuu kesäkuun ensimmäisellä viikolla, jonka jälkeen Jukka ja Olli vielä hieman maalailevat ja viimeistelevät putkimiesten jälkiä.

Remonttikohhteita opiston 15 rakennuksessa riittää. Seuraavia isoja kohteita ovat mm. juhlasalin ulkoseinien ja solurakennusten puuosien maalaus, solujen pesuhuoneiden peruskorjaus sekä suunnitelmissa on myös suurkeittiön peruskorjaus.

Perushuoltoa tehdään jatkuvasti, mutta kesällä piha- ja ulkotyöt vaativat kiinteistöhoitajilta paljon aikaa, jolloin remontit jäävät hieman vähemmälle.

Remppa Terveisin: *Juha, Jukka ja Olli*

Aikuisopintolinja

Ensimmäiset aikuisopiskelijat aloittivat opintonsa aikuisopintolinjalla tämän vuoden tammikuussa. Aikuisopintolinja on tarkoitettu erityistä tukea tarvitseville aikuisille, joiden kouluajoista ja opinnoista on kulunut aikaa. Opintojen aikana saa arvion fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta toimintakyvystä sekä ohjausta hyvinvoinnin ylläpitoon.

Aikuisopintolinjalla oli hauskaa oppia uusia taitoja. Ryhmätyö oli hyvä ja kaverit olivat auttavaisia. Ne tuo hyvän mielen. Retket ovat kivoja. Kokkitaitoja olen oppinut ja käsitöitä. Tietokoneella voi opiskella ja vapaa-aikana voi olla ystävien kanssa. Vaparissa voi tehdä monenlaisia juttuja. Täällä on hyvä olla. Täällä voi nähdä hevosia. Kaupassa voi käydä asioilla. Voi käydä uimassa uimahallissa. Aulakahviossa on kanttiini ja karaoke. On kivointa, kun saa laulaa piisin. Täällä on hyvää ruokaa. Muotinäytös oli tosi hyvä. Sanna Mähönen oli reipas opiskelija, olen aina tunnilla, osaan pyytää apua. Puhumalla asiat selviää ja olen aikuinen nainen.

Sanna

Aikuisopiskelujakso on monella tavoin hyvä. Siinä kehittyy sekä tietokonetaito ja moni muukin taito. Se sopii myös vanhemmallekin. Voi tulla opiskelemaan. Olen ainakin itse saanut tosi paljon oppia tietotekniikasta, painonhallinnasta, matematiikka on avautunut uudelleen sekä englannin kielen alkeet. Eikä voi unohtaa kädentaidontunteja ja iPad tunnilla on opittu uuden laitteen käyttöä ja nyt osaan jo aika hyvin käyttää sitä. Täällä on saanut niin hyviä ystäviä ja kavereita. Täällä on hyvät terveydenhoitajat. Heillä on aikaa ja kaikilla työntekijöillä on aikaa kuunnella, kiitos heille. Täällä on viikonloppunakin hoitoa ja hyvää ohjelmaa, mutta se on vapaehtoista osallistumista.

Täällä on turvallinen ja kodikas ilmapiiri, joka on nykyään kovaa rahaa.

Marita

Harjoittelu vapaa-aikaohjaajien alaisuudessa

Hei!

Täällä kirjoittelee nuoriso- ja vapaa-aikaohjaaja opiskelija Sara ☺ Halusin kertoa teille miten minä näin/koin Lehtimäen Opiston kuuden viikon harjoitteluni aikana ☺

Ensimmäisenä päivänä kun saavuin opistolle, mietin että mihinkä minä olen tullut, onko minusta tähän. En ole koskaan työskennellyt erityisryhmien parissa. Pari ensimmäistä päivää tuli käveltyä pitkin opistoa naamalla epävarma hymy ja mielessä monta kysymysmerkkiä.

Nyt näin kuusi viikkoa myöhemmin kun mietin noita kahta ensimmäistä päivää, huomaan että minua huvittaa silloinen epävarmuuteni. Te opistolaiset otitte minut avosylin vastaan ettekä aristellut uutta kasvoa vaan olitte jopa innoissanne minun saapumisestani opistolle.

Mielestäni oli mahtava huomata kuinka tiivis yhteisö teillä täällä loppujen lopuksi on. Lisäksi te pystytte harrastamaan kaikkea mahdollista vapaa-ajalla, osallistumaan erilaisiin kerhoihin yms. Jokaiselle löytyy jotain. Ja teillä on järjestettyä vapaa-aikaa, se ei ole monessa paikassa mahdollista. Olen hieman jopa kateellinen teidän vapaa-aikatiloista. ☺ Teillä on monipuolisia koulupäiviä, mm. ammuntaa, ratsastamista, teatterikerhoa. Kaikille löytyy kaikkea mahdollista mistä on kiinnostunut.

Jos minulta kysytään myöhemmin, että mikä on jäänyt parhaiten mieleen kahden vuoden opiskeluistani, voin välittömästi vastata tämän harjoittelun täällä Lehtimäen Opistolla. Täällä minusta kasvoi se aikuinen ammattilainen joksi minun kuuluikin kasvaa. Ja se kaikki on teidän oppilaiden ja henkilökunnan ansiota. Te saitte minut kokemaan oloni tervetulleeksi teidän yhteisöön oppimaan, millaista on työskennellä erityisryhmien kanssa. Tämä on ensimmäinen harjoittelupaikka missä hymyni ei ole teeskenneltyä, vaan aito hymy, joka johtuu siitä että täällä on hyvä olla ja tehdä töitä.

8.4 ovista käveli epävarma harjoittelijaopiskelija – 21.5 ovista kävelee pihalle aikuinen ammattilainen.

Kiitos mahtavasta keväästä Lehtimäen Opisto!

Sara Rautiainen

Muotinäytös ja konserttitapahtuma Lehtimäen opistolla

Tuulahduksia 1960- ja 70-luvuilta

Hyvä yleisö tervetuloa. Mukavaa, kun teitä on täällä näin paljon. Luvassa on opiston Teatteritiimiläisten esittämä muotinäytös. Ei mikä tahansa muotinäytös, vaan katsaus muodin maailmaan reilut 50 vuotta taaksepäin. Tulette näkemään, mitä silloin puettiin päälle juhlaan ja arkeen.

Opiston teatteritiimi vahvistettuna muutamalla opiskelijatoverilla koostuu 16 innokkaasta esiintyjästä. Nuorten naisten lisäksi iloiseen joukkoon on uskaltanut muutama nuori mieskin. Ryhmämme on harjoitellut muotinäytöstä viikoittain tammikuusta lähtien, valiten ja sovitellen vaatteita, harjoitellen catwalkilla kävelyä sekä miettien sopivaa musiikkia esitykseen.

Muotinäytöksemme alkaa katsauksella 60-luvun naisten muotiin. Muotitietoinen nainen pukeutui kotelomekkoon tai jakkupukuun 60-luvun alkupuolella. Helman pituus oli vielä polven alapuolelle. Kenkien kannat olivat korkeat ja kärjet kapeahkot. Arki ja juhlapukeutuminen alkoi muistuttaa huomattavasti toisiaan. Linjoiltaan arkinen asu saatiin näyttämään juhlavammalta valmistamalla se hienommasta kangaslaadusta, esimerkiksi raakasilkistä.

60-luvun puolivälin jälkeen hameitten ja leninkien helmat lyhenivät huomattavasti. Seurauksena oli minimuoti. Nuorten suosimia olivat A-linjaiset mekot, joiden puuvilla kankaissa hehkuivat kirkkaat perusvärit ja suuret kuviot.

Helmojen lyhentyessä naisten kenkien korot madaltuivat, eivätkä kenkien kärjetkään olleet enää terävät vaan melko tylpät. Minihameitten myötä sukkahousut alkoivat yleistyä. Sukkahousut olivatkin mullistava naisen pukeutumista helpottava keksintö.

60-luvun pukeutuminen oli rentoa ja svengaavaa. Aiemmin muodin suuntaa oli näyttänyt Pariisi, nyt katseet käännettiin Lontooseen ja sen nuorekkaaseen minimuotiin.

Housut ja housuasut mullistivat naisten pukeutumista jo 60-luvun lopulla. Housut eivät olleet enää miesten yksinoikeus. Erilaiset housuasut, kuten haalarit, housupuvut sekä housu-liiviyhdistelmät olivat suosittuja. Housujen kanssa pidettiin tunikoita, jakkuja, pitkähköjä neuleita lantiolle solmitun vyön kanssa sekä paitapuseroita. Myös housuasusta tuli juhla-asuja.

Aluksi housujen lahkeet olivat kapeahkot, mutta 70-luvulle tultaessa ne levenivät huomattavasti.

Miehet myös viihtyivät leveälahkeisissa housuissa ja vartalon myötäisessä kukallisessa kauluspaidassa. Paidan kauluksen kärjet olivat erittäin pitkät, kaulassa saattoi olla leveä kravatti.

Leveälahkeisten housujen jäädessä unholaan, otti 70-luvun nuoriso käyttöön sametti farmarit eli sammarit, joita pian seurasi vieläkin muodissa olevat siniset farkut. Farkkujen kanssa nuoret tytöt ja pojat käyttivät paita puseroita, kiristäviä neuleita, T-paitoja sekä poolopaitoja. Asusteiden värimaailma oli ruskeaa, oranssia, sammalen vihreää ja keltaista.

Minimuodista siirryttiin maxi muotiin nuorison alkaessa pukeutua isovanhempiensa tapaan lattiamittaisiin mekkoihin. Myös housujen lahkeet viivistivät katuja. Nilkkapituiset mekot yleistyivät myös keski-ikäisten juhla-asuina. Edelleen kirjavat painokankaat kukka aiheineen ja suurine kuvioineen olivat muodissa.

Maxi pituiset hameet olivat epäkäytännöllisiä ja helmat lyhenivätkin nopeasti midi mittaan eli puoleen sääreen.

70-luvun alkupuolella naisten ja miesten kenkä muoti mullistui. Katukuvaan ilmestyivät paksupohjaiset, korkeakorkoiset kengät. Kengillä oli hankala kävellä, joten muoti unohtui nopeasti. Kiilapohjaiset sandaalit pysyivät muodissa pidempään ja miesten kengissä korot pysyivät korkeahkoina vielä 70-luvun lopulla.

Leninkien ja mekkojen kangasmateriaaleina käytettiin puuvillan lisäksi rimpleneä, samettia ja jerseyä. 70-luvulla yleistyivät tekokuitukankaat ja teollisesti valmistetut vaatteet. Vaatetusliikkeistä kiireinen nainen löysi helposti muodikkaan työ- tai vapaa-ajan asun.

60-luvulla jokaiselle nuorelle miehelle hankittiin musta rippipuku, mutta 70-luvulle tultaessa rippipuvut niin tytöillä kuin pojillakin jäivät unholaan albojen käytön yleistyessä. Monelle nuorelle miehelle juhlapuku oli ensimmäinen miesten puku. Pukujen väreinä oli sinertävä, beessi, harmaa, yleensä vaaleat sävyt.

Naisten juhla-asut monipuolistuivat. Juhlaan saattoi pukeutua eleganttiin iltapukuun, nuorekkaaseen mekkoon tai juhlaan housuasuun.

**Musiikin tuulahduksia eri vuosikymmeniltä
L.O.O.P.**

**Kulkuriveljeni Jan
Rockin Kyöstin Rokkibändi**

Pojat

Säännöt rakkaudelle

Veden alla

Sydämeen jäi soimaan blues

Salattusuru

Tyttö tuollainen

Jykevää on rakkaus

Ikkuna prinsessa

Toimittajakurssi tapasi näyttelijä Matti Suokonaution

Milloin aloit näytellä teatterissa?

Minulla taisi olla ensimmäiset roolit vuonna 1968.

Missä kaikkialla olet esiintynyt?

Esiintymispalo oli voimakas nuoruudesta lähtien, joten perustin monia kouluteattereita. Olin Mikkelin nuorisopistossa teatterilinjalla vuoden ja samalla olin Mikkelin kaupungin teatterissa iltanäyttelijänä. Sieltä pääsin Helsinkiin teatterikouluun, joka kesti 4 vuotta. Koulusta valmistumisen jälkeen menin esiintymään Penniteatteriin. Perheen perustamisen jälkeen muuttimme Lehtimäelle ja menin Seinäjoen kaupungin teatteriin töihin muutamaksi vuodeksi. Seuraavaksi vierailin Jyväskylän kaupungin teatterissa, sen jälkeen takaisin Seinäjoelle ja sieltä Kokkolan kaupungin teatteriin ja lopuksi takaisin Seinäjoelle. Teatterikorkeakoulun aikoihin työskentelin myös Radioteatterissa. Muutamia elokuvarooleja olen tehnyt sekä tv-teatteria.

Onko teatterikouluun vaikea päästä?

Kyllä on. Silloin, kun hain kouluun, niin hakijoita oli 1500 ja 12 pääsi sisälle. Monet hakijat ovat teatterisukua. Jos haluaa jotain kovasti, niin aina kannattaa yrittää ja sitä kohti pitää mennä.

Minkälaisia rooleja sinulla on ollut?

Esimerkiksi Kultalammessa esitin vanhaa miestä, lastennäytelmissä olen esittänyt eläinhahmoja, suurvisiiriä Aladdinin Taikalampussa, musikaalissa Viulunsoittaja katolla minulla oli päärooli. Rooleja laidasta laitaan.

Kun sinulla on takana yli 160 roolia, mikä niistä oli mieleinen rooli?

Osa rooleista jää hyvin mieleen, osa unohtuu helposti. Mestariluokka -näytelmä jäi hyvin mieleen, soitin pianolla omat osuudet. Lastennäytelmistä olen pitänyt kovasti, sillä niissä saa revitellä kovasti. Farssit, joissa yleisö reagoi voimakkaasti, niitä on ollut mukava tehdä. Jossakin samassa näytelmässä olen esittänyt 5-6 eri roolia.

Mistä roolista et ole tykännyt?

Ehkä sellaisista tulee inhokkeja, kun on työprosessi, jolloin joutuu tekemään vastoin omia näkemyksiään jonkin roolisuorituksen. Ja jos joutuu paljon esittämään samaa näytelmää peräkkäin, esimerkiksi 80 kertaa lyhyen ajan sisällä.

Oletko tykännyt näyttelijän työstä?

Kyllä. Olen saanut ja halunnut tehdä tätä työtä. Näyttelijän työ on tutkimusmatka itsen ja historiaan. Olen ollut yhden kerran sairaana pois töistä solisluun katkettua.

Montako kertaa sinun täytyy harjoitella näytelmää varten?

Se on määrätty työehtosopimuksessa kuinka paljon pitää harjoitella. 50 kertaa keskimäärin eli päivässä kaksi kertaa. Aamupäivällä yleensä aloitetaan kymmenen aikoihin ja lopetetaan

noin kahdelta. Toinen harjoitus alkaa kuuden aikoihin ja päättyy puoli kymmenen aikoihin illalla. Isoja rooleja tulee aina harjoitella paljon etukäteen ja oikeastaan rooli on yötä päivää mielessä. Tansseja ja lauluja tulee harjoitella myös paljon etukäteen.

Jännittääkö sinua esiintyä ihmisten edessä?

Kyllä. Se on oikeastaan edellytys onnistuneelle suoritukselle. Jännityskin voi olla hallittua ja silloin ollaan hyvin keskittyneitä roolisuoritukseen.

Oletko koskaan esiintynyt tv:ssä?

Kyllä. Häijyt-elokuvassa olin kauppias ja sen lisäksi monessa pienessä roolissa. Tv:ssä esiintyminen nykyään edellyttää oikeastaan Helsingissä asumista. Usein arvostetaan niitä esiintyjiä, joita näkee televisiossa. Silti Suomessa on paljon ammattitaitoisia näyttelijöitä eri teattereissa.

Paljonko saat rahaa yhdestä näytelmästä?

Näyttelijät ovat useimmiten kuukausipalkalla. Ikälisät nostavat palkkaa.

Ketkä olivat hauskimmat näyttelijäkaverit?

En tiedä uskaltaako sanoa, jos tämä tulee nettiin 😊 Teatterikoulu-aikaan Matti Pellonpää ja Kari Väänänen olivat hauskoja veikkoja. Yleensä näyttelijöillä on aina tiivis ystävyysuhde, oppii tuntemaan toiset todella hyvin.

Oliko muita vaihtoehtoja kuin näyttelijän homma?

Olen pienestä pitäen sanonut alkavani näyttelijäksi. Isä olisi halunnut minut maanmieskouluun, mutta äiti kannusti teatterikursseille. Isä kannusti myöhemmin kyllä näyttelijän työssä. Näyttelijän työn ohessa olen tehnyt maanviljelijän töitä.

Mistä olet saanut voimaa työssäjaksamiseen?

Yleisöltä. Nauru ja hiljaisuus yleisössä kannustaa ja antaa voimaa.

Kuinka tärkeänä pidät kulttuurin saloja ja sen viestiä ihmisille?

Koen sen elintärkeänä. Ihmistä ei ole ilman kulttuuria. Ihmisen on saatava henkistä ravintoa, jotta säilyy tasapainoinen elämä. Musiikki, teatteri jne.

Kuinka ajattelit viettää eläkepäiviä otatko loogisti?

Olen päättänyt, että en tee enää teatteria. Elokuvaroolia voisin vielä harkita. Maatilaa vielä hoidan.

Onko sinulla lapsia?

Kyllä kolme lasta. Kaksi poikaa ja tytär.

Mitä sinä harrastat?

Lumilautailua. Lapset ovat harrastaneet sitä ahkerasti. Tytär on voittanut kolme junnumaailmanmestaruutta ja molemmilla pojilla on suomenmestaruuksia. Olen itse lumilautailun opettaja. Soinin Vuorenmaassa on treenattu paljon.

Luet varmaan paljon kirjallisuutta, mutta kuka on sinun mieleisesi kirjailija ja kirja?

Minulle käy aina niin, että ottaessani kirjan käteen, niin nukun välittömästi. Näytelmään lukeminen on eri asia. En jaksu lukea hömppää.

Mikä on lempiruokasi?

Kanakeitto varmaankin, äiti laittoi keiton valmiiksi pulloon, koska teatterilla ei ollut siihen aikaan ruokalaa. En syö punaista lihaa ollenkaan.

Onko sinulla koiraa?

Ei ole ja se johtuu siitä, että kotona oli koira ja se jäi auton alle. Sen jälkeen en ole halunnut koiraa, koska luopumisen tuska on aina valtava.

Minkä merkinen auto sinulla on?

Subaru.

Vasemmalla Matti Suokonautio yhdessä toimittajakurssin kanssa

Teatterissa kannattaa käydä 😊

OUR STAY IN FINLAND

STORY BY WILLIAM S. GALO, LEON NYANG'WARA

We are from Kenya. Both of us are students from Maseno University, Kenya pursuing a master's degree in Public Health, epidemiology and population health option. We came to Finland on 1st March 2015 under the Health Africa Development Corporation (HADCO) program in collaboration with Seinajoki University of applied sciences.

Finland is a very good country. We enjoyed staying with people of Finland. Lehtimäki is a good town. It is peaceful and quiet town, and has a lot of forests. The people of Lehtimäki like keeping pets. The weather in Finland is friendly although there were times it was too cold.

Students at Opisto are very good and friendly. We mingled well with students in classrooms, dining hall and musikitalo. The teachers at Opisto are friendly, loving, and knowledgeable. They gave us a lot of support and we love them. We loved Finnish food served in the cafeteria. It was nutritious and prepared by expert cooks. We enjoyed music band led by Ericki, when students played and sang good music.

The teaching methodology being used is wonderful, where modern technology and ICT is included in the curriculum of the students. At the end, students who have passed through Opisto will be very relevant and will function independently in the society. We shall really miss Opisto when we go back to Kenya. Given opportunity, we shall come back to visit Lehtimäki Opisto, Seinajoki and Finland as a whole. This is our story of Finland.

Vieraita Afrikasta

Mikä on sinun kotimaasi?

WILLIAM S. GALO: Kenia: Kakamega city

LEON NYANG'WARA: Kenia, Kisumu

Minkälainen sinun kotisi on?

WILLIAM S. GALO: Kivestä ja betonista rakennettu omakotitalo

LEON NYANG'WARA: Asun kerrostalossa

Minkälainen on sinun musiikkimaku?

WILLIAM S. GALO: Reggae, country, cospel

LEON NYANG'WARA: Kongon demokraattisen tasavallan musiikki

Mikä on sinun ammattisi?

WILLIAM S. GALO: Olen suuren keskussairaalan hoitaja ja opetan uusia hoitajia

LEON NYANG'WARA: Olen hallituksen työntekijä ja etsin keinoja esimerkiksi aidsia ja ebolaa vastaan

Onko suomalainen ruoka hyvää?

WILLIAM S. GALO: Pidän ruisleivästä, olen tehnyt sitä myös itse täällä ollessani

LEON NYANG'WARA: Ei oikein hyvää

Mitä sinä olet tykännyt olla täällä kun kulttuuriero on niin iso?

WILLIAM S. GALO: tekniikka on kehittynyt ja suomalaiset ovat terveitä. Suomessa ei ole korruptiota, sähköt toimii hyvin eikä tarvitse pelätä villieläimiä.

Onko sinulla perhettä?

WILLIAM S. GALO: yksi vaimo ja kaksi lasta; tyttö ja poika

LEON NYANG'WARA: yksi vaimo ja kolme lasta; kaikki tyttäjä

Onko sinulla lempi runoja?

WILLIAM S. GALO: en lue runoja

LEON NYANG'WARA: luen vain ammattikirjallisuutta

Oletko musikaalinen?

WILLIAM S. GALO: kyllä opetan musiikkia, laulan ja soitan pianoa

Millä kulkuvälineellä olette tulleet Suomeen ja tänne opistolle?

WILLIAM S. GALO: Lento Pariisiin, lento Helsinkiin, junalla Seinäjoelle ja autolla Lehtimäelle

Kuinka paljon on Keniassa asukkaita?

WILLIAM S. GALO: 45 milj.

Mitä villieläimiä on Keniassa?

WILLIAM S. GALO: paljon paljon erilaisia esimerkiksi leijonia, hyeenaita, norsuja, kirahveja

Kuvassa vasemmalla William. Leon oli valitettavasti muualla kuvaushetkellä.

Ystävyiden Suurlähettiläs

Jo yli kymmenen vuoden ajan oma ystäväpiirini on koostunut pelkästään vaikeavammaisista. Lähes kaikki ovat lisäksi puhevammaisia. Ensimmäiset vaikeavammaiset ystäväni tapasin vuonna 2005, jolloin ensimmäinen kolmepyröäinen fillarini toi minulle samat mahdollisuudet liikkumiseen kuin muillakin, koska tasapaino-ongelmani estivät satulaan istahtamisen aikaisemmin.

Neitsytmatka vei minut kehitysvammaisten kerhoon, jolloin käteeni tarttui ystävästä ensimmäinen. Porvoon Mitalla tuli sitten, kun tuo ystäväni pyysi minut vierailulle päivätoimintakeskukseen, jossa ystäväni määrä pomppasi neljään välittömästi. Tuolloin minulle selvisi sitten sekin, että myös puhekyvyttömät tarvitsevat ystäviä. Heti kohta tämän toimintakeskusvierailuni jälkeen minulle annettiinkin jo arvonimikin - Ystävyiden Suurlähettiläs. Tuo siitä syystä, että olen huomannut heidätkin, joista monet eivät tunnu välittävän.

Kun sitten vuonna 2013 äitini kirjoitti Seiska-lehteen tuosta valtavasta kilometrimäärästä, joka minulle kuukaudessa tulee, tuo lehti yhdessä Helkaman kanssa lahjoitti minulle E-Triken, joka on huomattavasti aiempaa fillariani kevyempi ajaa ja sillä voi suuremman nopeuden ansiosta ajella myös pidempiä päivämatkoja, pyyhkäisin sillä kesäkuussa 2014 Keravalta Savonlinnaan. Tuollakin matkalla poikkesin muutamassa päivätoimintakeskuksessa ja asuntolassa. Sielläkin sain kuulla, ettei heidän vaikeimmin vammaisilla asiakkaila ole ystäviä.

Siitä se ajatus sitten lähti. Valitsin tämän kesän reissuni päätepisteeksi Oulun ja kirjoitin sitten Facebookiin, että Helkama E-Trikella Keravalta Ouluun - Torilla tavataan! Tuolle sivustolleni kirjoittelin sitten, että mitä kaikkea reissuni sisältäisi niin välittömästi reitin varrella asuvien (myös ilman ystäviä olevien) vaikeavammaisten vanhemmat ehdottivat, että vierailisin paikoissa, joissa nuo heidän lapsensa ovat päivätoiminnassa. He lupasivat pyytää myös lehtitoimittajan mukaani vierailulle, että tämä Oulun reissuni saisi myös julkisuutta siinä missä tuo vaikeimmin vammaisia ahdistava yksinäisyyskin.

Kesäkuun 1. päivänä on reissuni ensimmäinen etappi Kerava-Hämeenlinna.

Ei tarvitse mitään Aabeeceen liukuhihnapullamössöjä kahvitauoilla popsia, koska matkan varren päivätoimintakeskukset ja asuntolat ovat luvanneet tarjota parempaa.

Seuraavana päivänä eli 2.6. E-Trike kulkee kanssani Hämeenlinnasta Tampereelle Hopealinjan laivassa. Laivan tultua Laukontorille klo 19:50 siellä on #kohtaamut -tapahtuma ennen hotellille siirtymistäni.

3.6. menee Nokiolla ja Tampereella päivätoimintakeskuksissa ja asuntoloissa. 4.6. jatkan Tampereelta Ylöjärven päivätoimintakeskus Huiskeen kautta Virroille, jossa majoitun ryhmäkotiin.

5.6. reissuni on siinä vaiheessa, että kurvaan Opistolle pariaksi yöksi ennen kuin matkani jatkuu Kauhavalle asuntolaan yöksi.

Kauhavalta matka jatkuu siten, että: 8.6. Kauhava-Kaustinen, 9.6.

Kaustinen Kalajoki, 10.-12.6. Raahessa ja 12.6. Raahesta Limingan Tupoksen kautta Ouluun.

Näissäkin paikoissa taukopaikkani on turistiryssän sijaan päivätoimintakeskuksissa ja asuntoloissa.

13.6.2015 klo 11 on reissuni loppuhuipennus - lehdistötilaisuus Toripolliisin luona. Tuon jälkeen sitten kurvaan Kaupunginteatterin eteen, jossa on Oulun Pyöräilyviikon tapahtuma, jossa sähköpyöriä ja muitakin erikoispyöriä pääsee kokeilemaan - niiden joukossa myös tuo oma E-Trikeni. Tämän lehdistötilaisuuden myötä toivoisin vaikeavammaisille löytyvän lisäksi muitakin ystäviä, koska itse en aivan kaikkialle ehdi vaikka haluaisinkin. 15.6.2015 on tullut aika kurvata rieskakauppiaan kojulle ja lastata iso rieskalasti kyytiin ja sitten junalla takaisin etelään.

Terveisin

Petri Virolainen, pyöräilevä vaikeavammaisten ystävä

Niko toimittajana

Opistolle rakennetaan uutta aistihuonetta. Nikon tehtävänä oli haastatella ja kuvata työharjoittelijoiden ryhmää, joka valmisti aistihuoneeseen materiaalia.

Tässä tehdään aistihuoneeseen pimeässä hohtavia keiloja.

Tyttö maalaa keiloja fosforimaalilla, mikä hohtaa pimeässä.

Työharjoittelutunnilla tytöt valmistivat pumpulista pilviä aistihuoneeseen.

Pilvien tehtävä on poistaa huoneesta kaikua.

Tässä valmistuu pimeässä hoitava motoriikka-rata.

Opiskelijat tekevät mattoon karttaa Lehtimäen keskustasta.

KEVÄTLUKUKAUDEN KOHOKOHTA, TYÖHARJOITTELU S-MARKETISSA

”Avataan ovet erilaisuudelle ja näytetään asiakkaille, että kaikki ovat tasa-arvoisia”, totesi Lehtimäen S-marketin päällikkö Virpi istuessaan poikien kanssa päätöskahveilla. Vilpitön toteamus kertoo koko S-marketin henkilökunnan myönteisestä asenteesta erilaisuutta kohtaan sekä heidän arvomaailmastaan. Työkiireistään huolimatta Virpillä oli aikaa pysähtyä Nikon ja Villen kanssa keskustelemaan kahvin kera.

Niko, Virpi ja Ville

Kevät lukukauden aikana Niko ja Ville ovat olleet työharjoittelussa S-marketissa kerran viikossa 1,5 tuntia. Poikien tehtäviin työharjoittelun aikana on kuulunut kuormien purkua, tuotteiden laittamista hyllyihin, hyllyjen järjestämistä sekä pakkauspahvien ja – muovien lajittelemista. Ville on käynyt työharjoittelussa itsenäisesti ja Nikolla on ollut ohjaaja tukena. Ohjaajan vaihtuessa taisivat roolit kääntyä toisinpäin.

**Niko ja Ville,
työntouhussa.**

**... ”ym, ym”
kivaa
on ollut!!**

.. nii' i, koska mennään taas kauppaan?

... tarkkaa työntekoa.

Pojat saivat työharjoittelusta Virpiltä pelkästään positiivista palautetta. Pojat ovat olleet reippaita, oma-aloitteisia ja kohteliaita. Vilkkaasta luonteestaan huolimatta Niko jaksoi keskittyä hyvin työhönsä. Rauhallinen ja hiljainen Ville taasen rohkaistui keskustelemaan oma-aloitteisesti henkilökunnan kanssa ja auttoi asiakkaita. Pojat saivat työharjoittelusta työtodistuksen.

Virpi kertoo olevansa kiitollinen siitä, että hänellä on ollut mahdollisuus tehdä Lehtimäen opiston kanssa yhteistyötä opiskelijoiden työharjoittelun merkeissä. Hän toivoo yhteistyön jatkuvan jatkossakin ja kiittää vielä poikia halauksen kera.

LEIRIKOULUVIIKKO LEHTIMÄEN OPISTOLLA

Kuten aiempinakin vuosina, niin myös tänä keväänä 2015 oli opiskelijoilla mahdollisuus viettää leirikouluviikkoa. Osa opiskelijoista lähtivät reissuun Turkkiin tai Tartoon ja osa jäi viettämään leirikouluviikkoa Lehtimäen opistolle. Tänä keväänä opiskelijoita jäikin iso määrä Opistolle, vietimme nimittäin toiminnallisen viikon 35 opiskelijan voimin. Lisäksi saimme leirikouluviikolle vielä koulutuskokeilijoita, jotka pääsivät mukaan viikon ohjelmaan.

Ähtärin eläinpuiston leikkisät karhut

Aloitimme leirikoulun maanantaina ja päätimme sen perjantaina. Viikkoon mahtui monenlaista toimintaa, retkiä, pajatyöskentelyä, jätskibaari, grillijuhlat ja tietysti saunomista ja uintia.

Leirikoulun opiskelijoiden suosikeiksi tulivat retket, naisten hemmotteluhetki ja jätskibaari. Retkikohteina meillä olivat alkuviiikosta Ähtärin eläinpuisto ja samalla reissulla ruokailimme Koskelan keramiikassa.

Loppuviikosta retkeilimme Lehtimäellä Suninsalmella.

Siellä vietimme päivää onkien, ulkopelejä pelaillen ja hampurilaislounasta nauttien. Naisten hemmotteluhetki piti sisällään hiusten laittoa, kynsien hoitoa ja lakkausta sekä meikkausta. Tällä välin miehet nauttivat löylyistä ja uimisesta liikunnan päälle.

Pajapäivää vietimme keskiviikkona. Tällöin opiskelijat liikkuvat pienissä ryhmissä viidessä erilaisessa toiminnallisessa pajassa, jotka pitivät sisällään muun muassa kädentaitoja, jätskibaarin valmistusta ja liikuntaa.

Leirikoulun illanvietosta vastasivat pääasiassa Opiston vapaa-ajanohjaajat. Iltaohjelmassa oli muun muassa karaokea, bingoa ja vapaa-ajantiloissa touhuamista.

Kaiken kaikkiaan opiskelijat olivat tyytyväisiä leirikouluviikkonsa ja hyvillä mielin viikon päättivät myös henkilökunta. Vaikka viikko onkin erilaista hulinaa normaaleihin opiskeluviiikkoihin verrattuna, ehkä se juuri siksi tuokin sopivan piristysruiskeen arkeen ja jaksaa vielä pakertaa lukuvuoden viimeiset viikot.

Pajapäivän istumalentopalloa ilmapallolla

Rentouttavaa kesää toivotellen
Tanja Vuorela

LEIRIKOULU TARTOSSA 5.5. – 8.5.2015

Aikaisesta herätyksestä huolimatta iloinen puheensorina kuului opiston käytävältä opiskelijoiden odottaessa jännittyneenä lähtöä leirikoulumatkalle. Yllättäen emme päässeetkään matkaan viimevuosina jännitystä tuoneella hissibussilla vaan matkaan lähdettiin toisella Peuralla.

Matka taittui linja-autossa iloisissa tunnelmissa odotellen pääsyä laivalle. Laivassa ruokailimme ja kävimme ostoksilla. Tallinnaan saavuttaessa meitä odotti vielä linja-automatka Tarttoon. Kevät oli jo Viron puolella edennyt pidemmälle ja näimme linja-auton ikkunasta haikaraemojen ruokkivan poikasiaan.

Kristjan Jaak Petersonin- näköispatsas. Hän oli virolainen runoilija ja kääntäjä. Patsaan jalan silittäminen tuo opiskelijoille onnea.

Tarton tuomiokirkon raunioilla

Tutustuimme Tarton yliopiston kansainvälisestäikin tunnettuun kasvitieteelliseen puutarhaan.

Saimme nauttia kaupunkikierrroksesta oppaan kera, joka vei meitä kauas Tarton historiaan hauskoine tarinoineen. Nyt tiedämme, mitä siltaa pitkin kävellessä löytää onnen, kuinka paljon mäntyhirsiiä on paalutettu yliopistorakennuksen alle ja että Tartossa ovat olleet samanlaiset vanhan kaupungin linnan muurit ja tornit kuin Tallinnassa, mutta ne ovat sotien aikana suurimmaksi osaksi

tuhoutuneet. Meille kerrottiin myös, että miesten ja naisten vastakkainasettelua kuvaavat Pirunsilta ja Enkelinsilta. Jokainen voi itse päätellä kumpi on miesten ja kumpi on naisten silta.

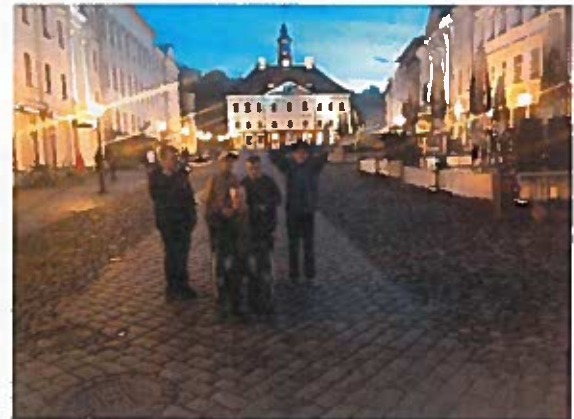
Tarton kuuluisan yliopiston päärakennus

Raatihuoneen torilla sijaitseva Suutelevat opiskelijat-patsas

Isä ja poika – patsas kuvaa aikuisten ja lasten tasa-arvoisuutta

Sateista säästä oli ennustettu Tarttoon leirikoulun ajaksi. Onneksi ehdimme tehdä kaupunkikierroksen oppaan kanssa ennen sateen alkua. Tarton kaupunkiin tutustumisen jälkeen ruokailimme ja lähdimme linja-autolla Louna-ostoskeskukseen, jossa osa ryhmästä kävi katsomassa 4D-elokuvan.

Jäljitelmä jääkauden aikaisista luolamaalauksista

Tutustuimme Tarton laitamilla sijaitsevaan Jääkausikeskukseen. Näyttely oli täynnä tarinoita jääkaudesta sekä ihmisestä muuttuvassa ihmeellisessä maailmassa. Näyttely oli jaettu kolmeen teemaan Jääkausi ja jää meidän aikanamme, Jääkauden jäljet Virossa ja Tulevaisuus riippuu meistä. Näyttely tarjosi meille uudenlaisia elämyksiä.

Tällaisia olivat luolaleijonat ja jättiläishirvet jääkauden aikana.

... ja tällaisia mammutit

Osa leirikoululaisista tutustui myös AHHA- tiedekeskukseen. Tiedekeskus esittelee luonnontieteitä helposti lähestyttävällä tavalla. Tähtitieteitä esittelevä tiedekeskus oli mielenkiintoinen ja siellä oli nuorille suunnattua nähtävää ja tehtävää. Toiset taas käyttivät ajan itsensä hemmotteluun hotelli Tartussa käymällä parturissa ja kasvohoidossa.

Viimeisen iltana ruokailimme koko porukalla Pyssirohukelder- nimisessä ravintolassa, mikä oli tehty sotien jälkeen jäljelle jääneeseen linnoitukseen. Ruokalistalla oli tuttua ja turvallista lohta ja kanaa sekä rohkeimmat uskaltautuivat maistamaan villisikaa.

Paluu matkalla Tartosta Tallinnaan pysähdyimme Tuulimyllykahvilaan ja kiipesimme nelikerroksiseen tuulimyllyyn, minkä eri kerrokset olivat kauniisti sisustettu.

Osa leirikoululaisista odotti jännittyneinä linja-autossa Tallinnan satamassa tullimiesten tarkastaessa, ettei linja-autossamme kuljeteta mitään laittomuuksia. Selvisimme rutiinitarkastuksesta ja pääsimme laivaan. Loppumatka sujui väsyneiltä matkaajilta hyvin. Osa leirikoululaisista jäi matkan varrelle omiin koteihinsa viikonloppua viettämään. Illalla myöhään Lehtimäelle päästyämme satoi taivaan täydeltä vettä.

Leirikoulumatkamme oli täydellisesti onnistunut, vaikkei aurinko meille juuri paistanutkaan. Käytännön asiat matkalla sujuivat mutkattomasti Ingridin ollessa matkalla. Hänhän kävi vierailulla omassa kotikaupungissaan. Opiskelijamme olivat hyvin käyttäytyviä ja iloisia turisteja, jotka toivotettiin uudestaan tervetulleiksi Tarttoon. Lämmin kiitos kaikille leirikoulussa mukana olleille!

Riitta Ranta

Opiston hepat pääsivät kesälaitumille

Turkin leirikoulumatka

Kauan odotettu leirikoulumatka Alanyan aurinkoon starttasi opistolta sunnuntaina 3.5.2015. Matkan etukäteissuunnittelusta ja käytännön järjestelyistä vastanneet terveydenhoitajat Päivi ja Marju saattelivat innokkaat matkalaiset bussiin ja toivottivat onnistunutta matkaa! Heiltä taisi päästä helpotuksen huokaus, kun he vihdoinkin saivat meidät Jousmäen bussiin ja näkivät bussin perävalojen häviävän horisonttiin. ☺ Matkanjohtajamme Jarmo Heikkilä vielä tarkisti, että kaikki leiriläiset olivat mukana ja matka kohti Vaasan lentokenttää saattoi alkaa. Nälkäisimmät (eli allekirjoittanut) kaipaili keittäjien mukaan pakkaamia herkullisia eväitä jo Mäyryn kohdilla, mutta Heikkilä ilmoitti, että ainakin Ylistaroon asti pitäisi malttaa odottaa ennen evästaukoa...

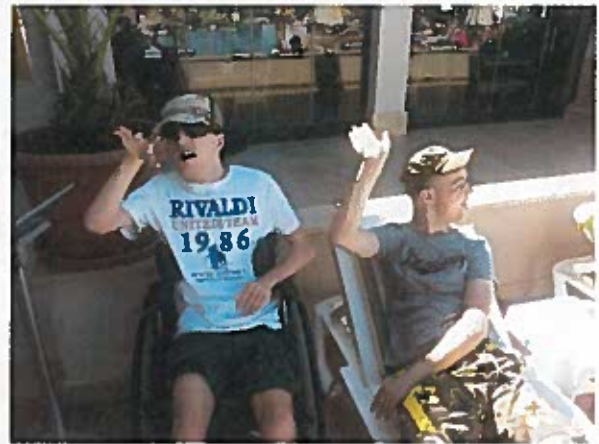

Kukaan ei onneksi jäänyt Vaasan turvatarkastukseen, vaan sujuvasti siirryttiin lähtöportille odottelemaan koneeseen pääsyä. Tuleva lento taisi hieman matkalaisia jännittää. Opiskelijoita ei lentäminen näyttänyt jännittävän, sillä moni leirikoululaisista oli käynyt Turkissa aikaisempina vuosina. Tällä kertaa ohjaajilla taisi olla enemmän perhosiä vatsassa kuin opiskelijoilla. Kalpeina kuin lakanat, hiljaisina ja kädet ristittyinä muutamat ohjaajat istuivat penkeissä ja toivoivat parasta ;) ja hyvinhän se lentomatka sujui. Neljän tunnin lennon aikana saatiin hieman levähtää, sillä oli jo myöhäinen ilta/yö kun matkustimme. Turkissa lentokoneen ovien avauduttua ulkona oli pimeää ja ihanan lämmintä. Mietimme, että jos yöllä on näin lämmin, niin kuinkahan aamulla! Parin tunnin bussimatkan jälkeen saavuimme Alaaddin Beach Hotellille ja kävimme yöunille.

Aamu valkeni kauniina ja säät suosivat kyllä koko leirikouluviikkoa! Alanyassa oli aurinkoista ja lämmintä lähes +30 astetta koko viikon ajan. Hotelli oli viihtyisä ja hyvällä paikalla Kleopatra-rannalla. Hotellilta oli lyhyt kävelymatka keskustan ravintoloihin ja basaareihin. Basaareissa myyjät olivat näin suomalaisten näkökulmasta melko tungetteleviä ja päällekkäviä. Kulttuuriin kuului myös hinnoista tinkiminen. Onneksi meillä oli mukana matkassa kokenut Turkin matkaaja tulkki Päivi

Pirinen-Kervinen, joka oli mestari tinkimään ja tiesi miten paljon kannattaa mistäkin tuotteesta maksaa. Moni teki hyviä löytöjä itselleen tai tuliaisiksi läheisilleen.

Turkissa erilaiset hemmotteluhoidot olivat melko edullisia ja osa leiriläisistä nauttikin esimerkiksi turkkilaisesta saunasta eli hamam-hoidosta, hieronnoista ja rohkeimmat uskaltautuivat Dr. Fish-hoitoihin, jossa pikkukalat söivät jalkapohjista kuollutta ihoa pois! Tytöt kävivät myös kampaajalla teettämässä kauniita lettikampauksia. Hotellin uima-allasalueella rentouduttiin, otettiin aurinkoa, uitiin ja nautittiin elämästä. Hotellilta oli lyhyt käydä uimassa myös meressä tai keräämässä rantakiviä. (Kivet kyllä valitettavasti piti poistaa laukuista lentokentällä, sillä kivien kuljettaminen Turkista oli kiellettyä.)

Keskiviikkona lähdimme koko porukka merirosvolaivaristeilylle. Risteily kesti viisi tuntia, jonka aikana saimme ihastella upeita maisemia, paistatella päivää kannella ja syödä lounasta. Laivalla oli myös vaahobileet, johon tytöt osallistuivat innoissaan. Viimeisenä päivänä matkamuisteloissa monen mielestä juuri laivaristeily oli ollut viikon mukavin tapahtuma.

Torstaina osa porukasta teki retken vuorille Alanyan linnoituksille. Pikkubussilla kapeita teitä pitkin ajaminen ylös vuorille oli jännittävä kokemus! Ehdimme matkalla pohtia, mahtavatko bussin jarrut toimia kunnolla... Ylhäällä vuorilla kävimme tutustumassa moskeijaan sekä ihailimme maisemia näköalatasanteelta, josta näkyi koko kaupunki.

Leirikoulu osui juuri jääkiekon mm-kisojen kanssa päällekkäin ja porukan miehet kävivätkin jännittämässä Suomen otteluita Alanyan tunnetussa ravintolassa Heikin baarissa. Kuuleman mukaan baarissa oli huikea tunnelma ja paikalla oli runsaasti suomalaisia kannustamassa. Heikin baarissa kävimme myös eräänä iltana tanssimassa ja rohkeimmat uskaltautuivat laulamaan karaokea. Kuultiin toinen toistaan hienompia esityksiä ja laulajat saivat raikuvat aplodit!

Leirikouluviikolla osallistuimme turkkilaiseen iltaan, jossa saimme nauttia paikallisista herkuista, tanssiesityksistä, muotinäytöksestä sekä käärme-showsta. Matkanjohtajamme pelkäsi käärmettä niin, että hän ryntäsi pöydän alle piiloon. Jotkut huimapäät uskalsivat silittää käärmettä ja ottaa sen jopa harteilleen!

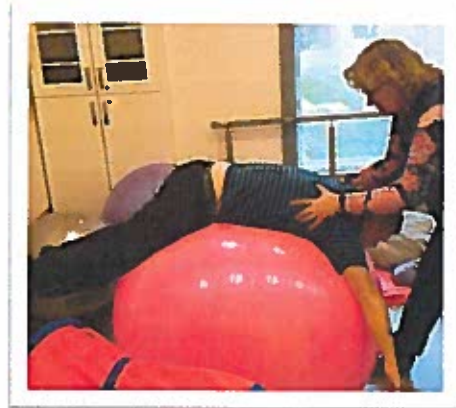
Päätösiltaa vietimme hotellin ravintolassa. Jarmo Heikkilä ja kaikki muut innokkaat pitivät puheita ja muistelivat kulunutta viikkoa. Kaikkien puolesta uskaltaisinkin väittää, että meillä oli täydellinen leirikouluviikko Turkissa. Matkalta jäi meille kaikille ihania muistoja ja kuvia, joihin on kiva palata vielä vuosienkin päästä. Paluumatkalla bussissa kuuntelin kuinka leirikoululaiset muistelivat viikkoa ja kertoivat tapahtumia. Minulle tuli kyynelleet silmiin onnellisuudesta ja kiitollisuudesta, kun kuuntelin iloisia maailmanmatkaajia. <3

Kaikkien puolesta kirjoittanut, Tiina

TUTKIMUSRETKELLÄ AISTIEN MAAILMAAN

Opet Annukka ja Jaana valitsivat ryhmiensä kevätretkikohteeksi Seinäjoen. Lähdimme porukalla tutustumaan Eskoon palvelukeskuksen aistikeskukseen. Fysioterapeutti Sari Erkinheimo esitteli aistikeskuksen tilat ja toiminnot samalla, kun saimme tutustua erilaisten aistihuoneiden antiin.

Aistikeskukset tilat olivat hienot ja saimme kokea monta uutta asiaa retkellämme. Liikuntatila tarjosi monia erilaisia motorisia harjoituksia, sekä mahdollisuuden pallomeripulahdukselle...

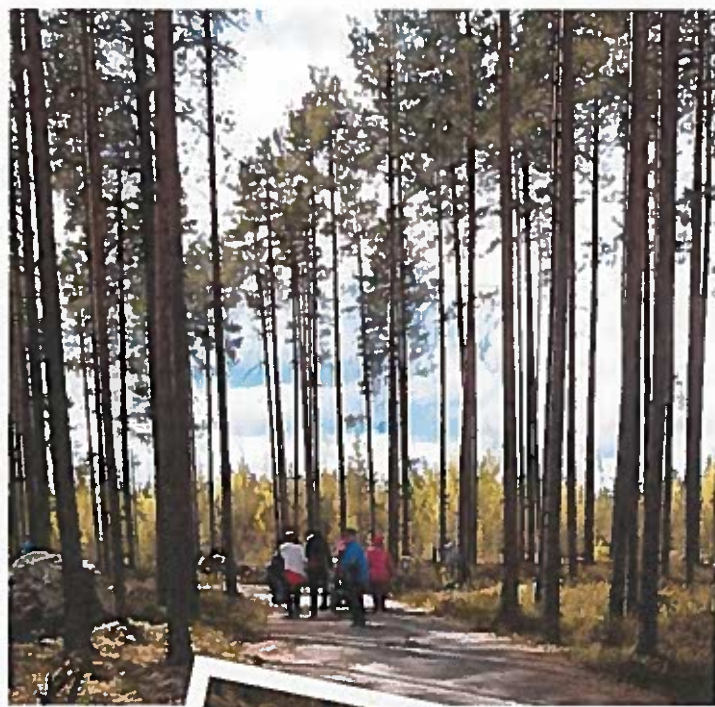
Pimeässä huoneessa sinivalo sai valkoiset sukkat ja värikkäät vaatteet hohtamaan! Pimeässä oli mukava tutkia erilaisia esineitä ja omaa peilikuvaa.

Valkoisessa huoneessa väriä vaihtavat ”tähtitaivaat” ja porisevat kuplaputket loivat rauhallisen tunnelman. Oli mukavaa heittäytyä hetkeksi vesisängylle pötköttämään ja rentoutua musiikkia kuunnellen.

Aistikokemusten jälkeen lähdimme läheiselle kodalle. Retkievää vaimensivat murisevat mahat ja vielä jäi aikaa pelailuun ja ulkoiluun, ennen kuin suuntasimme takaisin opistolle. Mahtava päivä!

OPISTON MESTARUUSKILPAILUT RATSASTUKSESSA

Maanantaina 25.5.2015 ratsastettiin jokakeväisen perinteen mukaisesti Opiston mestaruuskilpailut. Kilpailussa starttasi 10 ratsastajaa. Ratsuina toimivat Opiston ratsastuskoulun kokeneet opetushevosekset Kassu, Reima ja Fyrry. Kilpailussa ratsastettiin Suomen ratsastajainliiton kouluratsastusohjelmista Ratsastajamerkin koulukoe, johon sisältyy muun muassa pysähdyksiä, pujottelutehtävä ja ravia. Taluttajan ja avustajan käyttö oli kilpailussa sallittua.

Kilpailussa nähtiin tarkkaa ja huolellista ratsastusta. Kaikki osallistujat palkittiin ruusukkein ja diplomein. Lisäksi ratsastajat saivat suorituksestaan pöytäkirjan, johon tuomari oli kirjoittanut kommentteja suorituksesta. Alla on lista tuloksista sekä kuva kilpailijoista ruusukkeineen, ratsumineen ja avustajineen.

1. Paula Kanerva – Kassu	107 pistettä
2. Annariina Valkeinen – Fyrry	106 pistettä
3. Senni-Elena Mäkinen – Fyrry	103 pistettä
4. Antti Nikander – Kassu	102 pistettä
5. Netta Laitinen – Reima	97 pistettä
6. Tommi Ahola – Kassu	95 pistettä
7. Anton Piispanen – Reima	93 pistettä
Annikka Saarinen – Reima	93 pistettä
8. Teemu Jussila – Reima	92 pistettä
Meri Valkeisenmäki – Kassu	92 pistettä

OPISTON AMPUMAKERHON KEVÄTKISAN TULOKSET 2015

KIVÄÄRISARJA MIEHET

1. Ville Mäkinen	186 pistettä
2. Otso Kankainen	185
3. Tapani Kannisto	180
4. Martin Uitto	152
5. Tommi Ahola	147
6. Janne Hautaviita	116

KIVÄÄRISARJA NAISET

1. Emilia Kannisto	185
2. Annariina Valkeinen	181
3. Tiia Kivelä	172

KIVÄÄRILLÄ PISTOOLI TAULUUN

1. Miika Jokinen	177
2. Elina Elomaa	144
3. Antti Nikander	109

PISTOOLISARJA

1. Toni Aulu	144

Tutustuminen Kaarisiltaan Nastolassa

Lähdin Lehtimäen opistolta Hannun kanssa sunnuntaipäivänä ajelemaan kohti Nastolaa.

Olimme siellä kaksi yötä. Hannu meni hotelliin ja minä olin serkkuni Samuelin luona yötä.

Maanantaina lähdimme bussilla kohti Kaarisiltaa ja Hannu oli meitä vastassa siellä Kaarisillassa. Ensimmäinen tunti meni lauleskellen. Välillä käytiin syömässä, ruoka oli hyvää, mutta jos vertaa opistoon, niin täällä on monipuolisempaa mitä siellä Kaarisillassa oli, mutta hyvää Kaarisillassa oli ruoka.

Toinen tunti meni soitellen, kolmas tunti kuunnellen toisia oppilaita. No joo vähän laulettiin ja soitettiin.

Maanantaina käytiin uimassa Nastolan uimahallissa ja käytiin syömässä Nastolan ABC -asemalla hampurilaiset.

Tiistaina Hannu haki minut ja Samuelin kouluun ja menimme reippaasti tunnille. Jatkoimme siitä mihin jäimme maanantaina. Lauloimme, soitimme ja söimme. Ruuaksi siellä oli juustoinen savulohikeitto ja se oli maukasta, tosin tuli jo ikävä opiston ruokia. Ruuan jälkeen oli vielä yksitunti, jonka jälkeen lähdimme ajamaan takaisin Lehtimäelle!

Harri

Toiveammattini

Minulla on jo tiedossa minun toiveammattini. Haluaisin kiinteistöhoitajaksi ja opiskelemaan Alavudelle luoviin. Olin Alavudella joskus tutustumassa kiinteistöhoitajantyöhön. Se oli tosi kivaa, hiekoitettiin kavereiden kanssa pihoja ja kolattiin tallin piha. Yhtenä päivänä mentiin kiinteistöautolla kolaamaan vanhan mummon piha puhtaaksi lumesta. Tykkäsin kovasti minulle annetuista tehtävistä. Pääsin myös ajamaan ruohonleikkurilla jossa oli aura edessä.

Ville

Kesäloman unelmamatka

Minun kesälomareissuni voisi suuntautua johonkin etelän lämpöön. Maata en halua sanoa, koska siellä on kuitenkin hiivatin lämmintä. Saa syödä, nukkua ja uida. Kuitenkin, joo, no sen verran voin sanoa, että sen maan nimi on Thaimaa tai Vietnam. Ne molemmat maat ovat lämpimiä, ja myöskin aika eläinrikkaita. Haluaisin käydä kummassakin maassa joskus tulevaisuudessa.

Harri

Kesälomareissu

Haluaisin mennä kesälomalla lappiin katsomaan hienoja maisemia ja mennä kalastamaan lohia järvelle ja nauttimaan kesän ilmasta mökille. Menisin kovista löylyistä uimaan raikkaaseen veteen ja paistaisin makkaraa illalla mökin takalla ja joisin hyvää limsaa. Haluaisin mennä käymään luontopolulla, katsomassa hienoja maisemia ja kiikaroimaan eläimiä kiikareilla ja kävisin myös näkötorjissa. Tahtoisin myös mennä Ylläkselle katsomaan hienoja lapin maisemia ja luontoa ja tuulen kohinaa ja isoja koskia. Tahtoisin ottaa mökin rannalla aurinkoa kunnolla aurinkolasit päässä.

Ville

Kesäisiä Laivamatkamuistoja

Tervehdys Nastan lukijat. Ajattelin kirjoittaa laivamatkamuistoja, kun minullahan niitä on kertynyt vaikka kuinka paljon. Ihan ensimmäisestä risteilystä en muista muuta kuin sen, että jännitin risteilyä todella paljon. Ja muistan myös sen, kun sain terminaalista Ville Viking-passin. Olin siis pieni tyttö silloin ja laiva oli Viking Linen Amorella. Parhaat muistot ovat kyllä tulleet M/S Silja Europan kyydistä, joka liikennöi Turku Tukholma-linjalla. Aina kun näin Europan satamassa, tulin onnelliseksi ja innostuin todella paljon. Äitini piti ottaa kuva minusta ja Europasta ennen laivaan nousua. Tykkäsin siitä, kun laivaan noustiin, niin ensimmäisenä näki laivan ovella Europan maskotin Harri Hylkeen, joka tervehti laivaan tulijoita. Ja kun astuin laivaan, tunsin heti että matkasta tulisi mahtava. Sitten oli hytin etsintä milloin hytti sijaitsi kannella 5 kannella 7 tai kannella 10. Kymppi kannella oli parhaat näköalat, mutta kyllä vitos kannella oli paljon parempi, koska vitosessa sijaitsi kaupat ja kahvilat. Parasta laivamatkoissa oli shoppailu ja syöminen, (yllätys.) Kesäisin oli ihanaa viettää aikaa kannella ja katsella vain edessä olevaa merta, jota oli silmän kantamattomiin. Muistan kerrankin, kun en pienenä uskaltanut mennä kannelle, kun pelkäsin, että tipun mereen laidan ylitse. Näin aikuisena tykkään mennä kannelle ottamaan aurinkoa. Lapsena suurinta herkkuani oli lihapullat ja perunamuusi sitä piti saada joka kerta. Jossain vaiheessa minulta kysyttiinkin jo siihen malliin, että enkä aio ottaa kertaakaan mitään muuta, mutta kyllähän sitä on jokaisella laivareissulla tullut otettua monta sorttia. Kerran maistoin sillikaviaaria ja se oli taivaallista. En ollut kertaakaan maistanut kaviaaria, mutta sillikaviaari vei kyllä kielen mennessään, suosittelen muillekin.

Mutta eikä minulla oikeastaan ole tässä mitään muuta sanottavaa kuin, että lähtekää laivalle aina kun on mahdollista.☺ Riikka

Taas on lämmin kesäinen sää. Linnut laulaa laulujaan,
on taas kesä lämpöinen. Ei tarvita takkia, ei villasukkia, vaan voi
paljain varpain nurmikolla kävellä.

Taas pienet hyönteiset sekä linnut herää, kun tuntevat kesän
lämmön pesissään. Kesäaikaan mä nauttia saan, kun kiireitä ei ole
ollenkaan.

Meri jo kutsuu uimaan ja jäätelöä välillä maistella saa, mansikoita
kerätä, mustikoita syödä, siitä on tehty kesäinen päivä!

Tässä sulle toivotan hyvää kesää Riikka

Kesäkysymykset

Kysymykset laati Michael ja vastaajana toimi Eija-rehtori.

Mikä on parasta kesässä? – Lepo ja jäätelö

Onko sinulla kesäsuunnitelmia? – Tampereen Särkänniemen reissu ja haluan viettää mahdollisimman paljon aikaa kesämökillä.

Paras kesäherkku? – Muurinpohjaletut ja makkara.

Paras vuodenaika? – Kevät.

Lempijätskisi? – Vanhanajan vanilja.

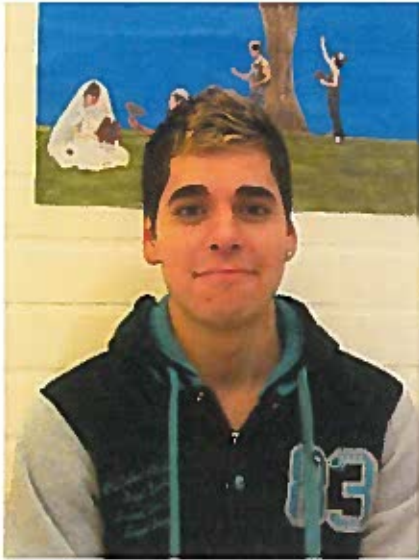
Tykkäätkö uida kesäisin? – Kyllä, jos on lämmintä vettä.

Seuraatko jalkapalloa? – Satunnaisesti.

Kumpaan menisit mielummin Summer Up –festivaaleihin vai Provinssi –rokkiin? – Kahdesta pahasta Provinssirokkiin, jos kerran ei ole vaihtoehtoa tangomarkkinat.

Tykkäätkö mökkeilystä? – Ilman muuta.

Hauskaa kesää kaikille
toivottaa opiskelijakunnan
hallitus

HYVÄÄ KESÄÄ!

